

El mar comença aquí

Si aguaites entre les branques dels arbres podràs observar un tram del barranc de Santes Creus, que neix de la unió del barranc de les Guàrdies i el del Boc i que, més de tres quilòmetres després, arriba a la seva desembocadura a la platja de Santes Creus, un espai natural protegit del que us parlarem en aquesta parada.

Us convidem a conèixer una mica més d'aquest barranc, tocant i testant alguns dels elements naturals que trobareu a les caixes que teniu aquí davant. Us animeu?

Fiqueu la mà a la caixa **número 1**. Què és això que teniu entre les mans? Exactament, uns petits còdols, unes petites pedres que han baixat pel barranc empeses per l'aigua. Mica en mica han arrodonit els seus extrems i s'acumulen a la platja de Santes Creus, on desemboca el nostre barranc. Aquest barranc, sec la major part del temps, pot portar litres i litres d'aigua quan hi ha fortes pluges o fenòmens com la tempesta Glòria l'any 2020, quan l'aigua va arribar a cobrir el barranc fins als dos metres d'alçada durant unes hores. Quan l'aigua baixa amb molta força, arrossega en el seu camí arbres, canyes i pedres grans, desplaçant tones de material fins la part baixa del torrent. És per aquesta raó que s'ha netejat el barranc i s'han tallat els pins que es trobaven a la llera i que augmenten el risc d'inundació; amb aquesta tala també hem afavorit la biodiversitat obrint espais i nous hàbitats pel creixement de més espècies. Us heu fixat en els troncs que conformen la sendera? Doncs tots provenen de la tala dels pins blancs del barranc.

Ara poseu la mà a la caixa **número 2**. Què és el que trobeu aquí? Què és aquesta aigua? És aigua de les llacunes que es troben a la desembocadura del barranc. Aquestes llacunes i la platja foren declarades Espai Natural Protegit del Cap de Santes Creus l'any 1992. La zona protegida s'estén des de la via del tren fins al mar i s'endinsa fins a una fondària de 30 metres.

L'aigua de les llacunes és una barreja d'aigua de mar i de l'aigua dolça que baixa pel barranc. Aquesta mescla crea unes condicions molt especials que permeten viure a petits peixets com el samaruc que actualment es troba en perill d'extinció. Per aquest motiu, hem de ser cuidadosos i eliminar els químics, insecticides i elements contaminants que són llençats al barranc i a les terres de cultiu properes, els quals posteriorment són filtrats per la terra arribant finalment a les llacunes i al mar.

Amb el suport de:

Desenvolupat per:

Col·laboren:

Ara, fiqueu la mà a la caixa **número 3**. Què és això? Mireu bé, us deixo un temps per a observar... Això és, argila verda extreta del fons del barranc! En alguns punts, el seu terra és argilós i permet que l'aigua de pluja s'acumuli en petits gorgs que poden arribar a durar setmanes fins que s'assequen. Aquesta argila és un material que es fa servir per a calmar inflamacions de les articulacions; és cicatritzant, antiinflamatòria i remineralitzant. Un autèntic regal de la mare terra pel nostre cos!

Ara és el torn de la caixa **número 4**. Agafa sense temor el que hi ha dins! Acabes d'agafar una branqueta d'un arbre que es diu tamariu. Si us atreviu, us convidem a que mossegueu un trosset de la branca sense empassar-vos-la. Així, molt bé...a què sap? Això mateix, està salada, oi? Aquesta branca l'hem agafat del costat de la llacuna de Santes Creus, on trobem arbres com el tamariu, capaç de viure en sòls molt salins i amb poca aigua. Per a sobreviure en aquestes condicions, el tamariu expulsa a través de les fulles l'excés de sal que agafa de la terra. Curiós, oi?

I per acabar, ens endinsarem en la caixa **número 5**. Toqueu sense mania; us sona aquesta textura? Què són aquestes restes? Un kiwi? Unes restes d'escarabat piloter? Brutícia? No, no és res d'això, són restes d'una planta marina que es diu *Posidonia oceanica*. Potser l'heu vist passejant per alguna de les platges de l'Ametlla de Mar, com la de Santes Creus. Per veure la planta viva, heu d'endinsar-vos al mar amb l'ajuda d'unes ulleres i un tub; a l'hivern podreu veure les seves flors i els seus fruits.

Aquesta planta forma unes praderies extenses que estan protegides i que són endèmiques del mar Mediterrani. I què són les responsables d'una gran part de l'aire que respirem gràcies a la gran capacitat de fotosíntesi que tenen; 1 hectàrea de prat de posidonia equival a 5 hectàrees de bosc amazònic. A més a més, al seu voltant ens trobem gran quantitat d'espècies de peixos i invertebrats marins que hi troben refugi.

Així doncs, sabent una mica més d'aquest barranc i de la seva desembocadura, podeu continuar el vostre camí fins a la propera parada.

Parada dissenyada amb el suport de:
Plàncton divulgació i serveis marins

Amb el suport de:

Desenvolupat per:

Col·laboren:

